

[Handelsministeren.]

rende meget for vor valutasituation og for de enkelte forbrugeres privatsituation, sikrer os fulde oplysninger om disse ting. Derfor har vi skabt disse ordninger med en væsentlig videregående oplysningspligt end nogen sinde tidligere, og derfor er der for øjeblikket fremlagt på folketingets bord et forslag om oplysningspligt og endvidere om salgsplicht i en situation, hvor vanskeligheder kunne true. I den forbindelse kan jeg nævne, at vi også har fremsat et lovforslag, der giver ministeren mulighed for i en vanskelig forsyningssituation at anvende begrebet prisudligning, som vi vitterlig under den foregående krise manglede at kunne anvende.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg synes, det er fornuftige dispositioner, men jeg ved ikke, om de er tilstrækkelige, det tror jeg ikke. Det er ikke bare min sædvanlige galde, der giver sig udslag i denne sag, jeg tror, man skal gå langt dybere, men all right, en begyndelse og i den rigtige retning kan også være noget værd. Jeg mener bare, at når vi kommer til bunds i disse spørgsmål, vil det vise sig, at det er nødvendigt ikke alene at få indseende og kontrol med, men også tage sig magt til at foretage denne prisudligning, som handelsministeren omtalte, magt til at lave maksimalpriser i alvorlige situationer og magt til at forhindre, at sådanne olieselskaber kommer til at bestemme, i hvilken udstrækning vi skal ind på olierationering, og i hvilken udstrækning menneskene skal bruge deres penge til energi, som de har planlagt at bruge til den normale husholdning. Men tak for svaret foreløbig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Jes Schmidt* (CD) til udenrigsministeren (27. februar 1975):

„Dækkes udtalelser, som ambassadør Sigvald Kristensen ifølge „Kieler Nachrichten“ i Kiel har fremsat om den tyske og det danske mindretals parlamentariske repræsentation, af overvejelser i regeringen?“

(Spm. nr. 18).

Begrundelse.

Hverken det tyske mindretal i Danmark eller det danske mindretal i Tyskland burde være repræsenteret i de to landes parlamenter, udtalte Danmarks officielle repræsentant i Hamburg, ambassadør Sigvald Kristensen, ifølge „Kieler Nachrichten“ den 21. februar 1975 i en tale i Kiel. Mindretallene ville kunne repræsenteres effektivt gennem kontaktembedsmænd hos de respektive statsministre.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (7. marts 1975):

Jeg kan svare hr. Jes Schmidt, at der ikke i regeringen er nogen form for overvejelser af spørgsmålet om det tyske mindretals repræsentation i folketinget.

Det avisreferat af nogle udtalelser af den danske generalkonsul i Hamburg, som hr. Jes Schmidt henviser til, skyldes en misforståelse.

Umiddelbart efter at jeg var blevet gjort opmærksom på referatet i „Kieler Nachrichten“, bad jeg generalkonsul Sigvald Kristensen om en redegørelse. Generalkonsulen har oplyst, at han — i anledning af et spørgsmål efter et foredrag, han havde holdt om situationen i Danmark — havde udtalt sig teoretisk om den situation, at mindretallene nord og syd for grænsen ikke kunne fastholde deres parlamentariske repræsentation, og med henblik på denne — tænkte — situation havde gjort opmærksom på, at mindretallene ikke derved ville være afskåret fra at gøre deres synspunkter gældende. Det var i denne forbindelse, generalkonsulen gav udtryk for — som sin private opfattelse — at en ordning med kontaktembedsmænd i henholdsvis København og Bonn kunne være anvendelig.

Jeg vil gerne understrege, at denne udtalelse må betragtes som en privat udtalelse og helt må stå for generalkonsulens egen regning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov angående tilvejebringelse af befodringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb [af Maisted m. fl.].

(Lovforslag nr. 60. Fremsat 20/2 75).